

Per [Maria Josep Escrivà](#)

Publicat a la [Xarxa](#), 7-I-2017

M. J. Escrivà

Me'l vaig llegir en el seu moment i aquests dies hi torne: [Nectari](#), de Josep Porcar, posseeix aquella rara bellesa de la poesia que hipnotitza (segur que algú ja ho ha dit abans!). Res no és sobrer en aquest llibre; el recorre un fil musical sense cap estridència i les paraules incideixen les unes sobre les altres, multiplicant de manera sorprenent els suggeriments que unes adopten en relació amb les altres. Ja sé que és qüestió de gustos, però, personalment, m'hi recree bocabadada.

Fotografia de Jordi Solà Coll

Lluny

Lluny, ben lluny,
com qui diu: 'mira'.
Lluny com llum
caiguda a trossos,
com núvols lluny
al fons dels ossos.
Lluny, ben lluny,
com un cel lluny
buscant les claus
d'obrir els ulls.
Lluny, ben lluny.
Ocells de pedra.
Regust de cucs.
Llàgrimes a mossos.

Josep Porcar, *Nectari*, Edicions del Buc, 2016.

Agafe prestada la fotografia a Jordi Solà Coll, de la sèrie *Companys de viatge*.